

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 182/2009

ze dne 6. března 2009,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1019/2002 o obchodních normách pro olivový olej

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 113 odst. 1 písm. a) a čl. 121 písm. a) uvedeného nařízení ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je žádoucí vyjasnit, že název, pod kterým se prodává olivový olej a olivový olej z pokrutin, má být jedním z označení stanovených v rámci společné organizace zemědělských trhů. Na etiketě by měly být rovněž uvedeny doplňkové údaje ke každé definované kategorii oleje, avšak ne nezbytně v blízkosti názvu, pod kterým se produkt prodává. Na etiketě u zboží obsahujícího olivový olej by se nemělo vyžadovat uvedení označení, a tedy ani uvedení doplňkových údajů.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ⁽²⁾ zavedlo nepovinná pravidla označování původu olivového oleje, ačkoli cílem byl systém povinného označování původu extra panenského olivového oleje a panenského olivového oleje, aby byla zohledněna skutečnost, že v důsledku zemědělských tradic a místních postupů extrakce a míchání mohou mít tyto oleje v závislosti na jejich zeměpisném původu poměrně odlišnou chuť a jakost. Nepovinná pravidla, která se doposud uplatňují, prokazatelně nezabraňují dostatečně tomu, aby spotřebitel nebyl ohledně skutečných vlastností panenského oleje uveden v omyl. Kromě toho v roce 2002 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽³⁾, stanovilo s použitelností od 1. ledna 2005 pravidla sledovatelnosti. Dosavadní zkušenosti hospodářských subjektů a správních orgánů v této věci hovoří ve prospěch povinného označování původu u extra panenského a panenského olivového oleje.
- (3) Významnou část extra panenského a panenského olivového oleje ve Společenství tvoří směsi olejů pocházejících

z různých členských států a třetích zemí. Měla by být stanovena jednoduchá pravidla označování původu těchto směsí. Tato jednoduchá pravidla by umožnila zrušit dřívější ustanovení o označení „převažujícího původu“, jež se složitě uplatňují, obtížně kontrolují a mohou uvádět v omyl.

- (4) Mezinárodní rada pro olivový olej (IOC) nedávno při revizi metody pro organoleptické hodnocení panenského olivového oleje definovala určité pojmy označující organoleptické vlastnosti extra panenského a panenského olivového oleje, pokud jde o chuť a/nebo vůni. Použití těchto pojmů na etiketách extra panenského a panenského olivového oleje by se mělo týkat výhradně olejů, které byly hodnoceny podle příslušné metody analýzy. Je třeba zavést přechodná opatření pro některé hospodářské subjekty, které v současné době uvedené vyhrazené pojmy používají.
- (5) Několik členských států za účelem ochrany tradic a určitého stupně jakosti produkce na vnitrostátní úrovni ponechalo vnitrostátní právní předpisy zakazující produkci směsí olivového oleje s jinými oleji ze semen pro vnitřní spotřebu. Ustanovení nařízení (ES) č. 1019/2002 se nevztahují na tuňáka, kterého se týká nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 ze dne 9. června 1992, kterým se stanoví společné obchodní normy pro konzervované pravé a nepravé tuňáky ⁽⁴⁾, ani na sardinky, kterých se týká nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 ze dne 21. června 1989 o stanovení společných obchodních norem pro konzervované sardinky ⁽⁵⁾. Za účelem jasnosti by tyto aspekty měly být jednoznačně uvedeny v nařízení (ES) č. 1019/2002.
- (6) Nařízení (ES) č. 1019/2002 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1019/2002 se mění takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 27.

⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 163, 17.6.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 79.

1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčena směrnice 2000/13/ES a nařízení Rady (ES) č. 510/2006 (*), stanoví toto nařízení zvláštní normy uvádění na maloobchodní trh pro olivový olej a olivový olej z pokrutin ve smyslu bodu 1 písm. a) a b) a bodů 3 a 6 přílohy XVI nařízení (ES) č. 1234/2007.

(*) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.“

2) Článek 3 se mění takto:

a) před první pododstavec se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Označení podle článku 118 nařízení (ES) č. 1234/2007 se považuje za název, pod nímž je výrobek prodáván, ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 1 směrnice 2000/13/ES.“

b) úvodní slova v dosavadním prvním pododstavci, který se nově označuje jako druhý pododstavec, se nahrazují tímto:

„Kromě označení podle prvního pododstavce, avšak ne nezbytně v jeho blízkosti musí označení etiketami u olejů uvedených v čl. 1 odst. 1 poskytovat čitelným a nesmazatelným písmem tyto údaje o dané kategorii oleje:“

3) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje novým prvním a druhým pododstavcem, které znějí:

„Na etiketě u extra panenského olivového oleje a panenského olivového oleje ve smyslu bodu 1 písm. a) a b) přílohy XVI nařízení (ES) č. 1234/2007 se uvádí označení původu.

Na etiketě u produktů ve smyslu bodů 3 a 6 přílohy XVI nařízení (ES) č. 1234/2007 se neuvádí označení původu.“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Označení původu podle odstavce 1 obsahuje pouze:

a) odkaz na členský stát, na Společenství nebo případně na třetí zemi u olivového oleje pocházejícího v souladu s ustanoveními odstavců 4 a 5 z jednoho členského státu nebo třetí země nebo

b) patřičné z následujících spojení u směsí olivových olejů pocházejících v souladu s ustanoveními odstavců

4 a 5 z více než jednoho členského státu nebo třetí země:

i) „směs olivových olejů pocházejících ze Společenství“ nebo odkaz na Společenství,

ii) „směs olivových olejů pocházejících z oblastí mimo Společenství“ nebo odkaz na původ mimo Společenství,

iii) „směs olivových olejů pocházejících ze Společenství a z oblastí mimo Společenství“ nebo odkaz na původ ze Společenství a mimo Společenství nebo

c) chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení ve smyslu nařízení (ES) č. 510/2006 v souladu s ustanoveními příslušné specifikace produktu.“;

c) odstavec 6 se zrušuje.

4) Článek 5 se mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) údaje o organoleptických vlastnostech, pokud jde o chuť a/nebo vůni, se mohou uvádět pouze u extra panenského olivového oleje a panenského olivového oleje; pojmy uvedené v bodě 3.3 přílohy XII nařízení (EHS) č. 2568/91 se mohou na etiketách uvádět, pouze jsou-li založeny na výsledcích hodnocení provedeného podle metody uvedené v příloze XII nařízení (EHS) č. 2568/91.“;

b) doplňuje se druhý pododstavec, který zní:

„Produkty prodávané pod ochrannou známkou, o jejíž zápis bylo požádáno nejpozději 1. března 2008 a jež obsahuje nejméně jeden z pojmů uvedených v bodě 3.3 přílohy XII nařízení (EHS) č. 2568/91, nemusí splňovat požadavky čl. 5 písm. c) nařízení (ES) č. 1019/2002 do 1. listopadu 2011.“

5) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Členské státy mohou na svém území zakázat produkci směsí olivového oleje a jiných rostlinných olejů ve smyslu prvního pododstavce pro vnitřní spotřebu. Nemohou však na svém území zakázat uvádění takových směsí na trh, pocházejí-li tyto směsi z jiných zemí, a nemohou na svém území zakázat ani produkci takových směsí, jsou-li tyto směsi určeny k uvádění na trh v jiném členském státě nebo na vývoz.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud je přítomnost olejů uvedených v čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení v jiných potravinách, než jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, zdůrazněna na etiketě jinde než v seznamu složek pomocí slov, obrázků nebo grafických symbolů, následuje přímo za obchodním názvem potraviny údaj o procentním podílu olejů uvedených v čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení na celkové čisté hmotnosti potraviny, s výjimkou tuňáka v olivovém oleji ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 (*) a sardinek v olivovém oleji ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 (**)

(*) Úř. věst. L 163, 17.6.1992, s. 1.

(**) Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 79.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Označení podle čl. 3 prvního pododstavce mohou být na etiketách produktů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nahrazena slovy ‚olivový olej‘.

V případě přítomnosti olivového oleje z pokrutin se však slova ‚olivový olej‘ nahradí slovy ‚olivový olej z pokrutin‘.“;

d) doplňuje se odstavec 4, který zní:

„4. Údaje uvedené v čl. 3 druhém pododstavci se na etiketách produktů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nevyžadují.“

6) V čl. 8 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) organizace hospodářských subjektů v daném členském státě ve smyslu článku 125 nařízení (ES) č. 1234/2007;“.

7) V čl. 9 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely ověřování údajů uvedených v článcích 4, 5 a 6 mohou dané členské státy zavést režim uznávání hospodářských subjektů, jejichž stáčírny se nacházejí na jejich území.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2009.

Odchylně od druhého pododstavce mohou produkty, které byly v souladu s právními předpisy vyprodukovány a opatřeny etiketami ve Společenství před 1. červencem 2009 nebo před tímto dnem v souladu s právními předpisy dovezeny do Společenství a propuštěny do volného oběhu, být uváděny na trh až do vyčerpání zásob.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. března 2009.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise